

Macar Kralı II. Layos, Osmanlı kuvvetlerini Mohaç ovasında beklemeye başlamıştı. 26 Ağustos'ta Mohaç'a gelen Osmanlı ordusu muharebe düzeni alır. Osmanlılar, büyük hücumla başlanacağı gece, muhtesem bir mum donanması yaparak, yedi göğün yıldızını bir yere toplamış sanılan büyük bir gazâ senliği tertib ettiler. Mes'alelerin meydana getirdiği aydınlık ile kızıl bir sevk ve heyecan kıyameti yasayan ovada köşler vuruluyor, davullar, zurnalar çalınıyor, atlar kisniyor, sancaklar dalgalanıp kılıçlar sakirdiyordu. Aylardan beri siddetle yagan ve araziye yer yer bataklık haline getiren yağmur, hizini kesmekle birlikte çiselemeye devam ediyordu. Mohaç ovasının bir tarafı zaten Türklerin "Karasu" dedikleri bataklıca çevrilmisti. **Kanunî, sabah namazını kildikten sonra askere belig bir hitâbede bulunmıstı. Bundan sonra Pâdisah, gözleri yaslı olduğu halde ellerini göge doğru kaldırarak:**

"İlahî, kudret ve kuvvet senden, imdad ve himaye senden. Ümmet-i Muhammed'e yardım et. Müslümanı yerindirme, kâfiri sevindirme " diye dua eder. Bu güzel davranışı gören Osmanlı saflarındaki bütün askerlerde cesaret ve din sevgisi artar. Birlesik bir duyguya kapılan süvariler, atlarının üzerinden sıçrayıp yaprakların ağaçtan düştüğü yere atladılar. Yüzlerini topraga sürüp secde ettiler ve Allah'tan kendilerine zafer nasib etmesini dilediler. Sonra yeni bir sevk ile atlarına bindiler. Ve Pâdisahlarının uğrunda canlarını vereceklerine and içtiler.

Bu düzenin bir gereği olarak Pâdisah, cenk elbisesi, yani zirhli harp elbisesi giymiş ve beyaz bir ata binmiş olarak merkezdeki yerini almıştı. Sabah namazı üzerinden saatler geçtiği halde iki taraf da taarruza geçmiyordu. Kanunî, düşmanın iyice yaklaşmasını bekliyordu. **Nihayet Kanunî'nin beklediği an gelir**

. İkinci vaktine doğru, Osmanlıların yerlerinden kimildamadığını gören Macarlar taarruza geçerler. Böylece savaş, 29 Ağustos 1526 (20 Zilkade 932) Çarbamba günü ikinci zamani Macar hücumuyla başlamış olur. Osmanlılar'ın son savaş planına vâkif olmayan Macarlar, altmış bin kişilik zirhli süvarileriyle eski Osmanlı planı zanniyle asil merkeze hücum ile işi halledeceklerini ümit etmişlerdi. Buna karşılık Osmanlılar da planın gereği olarak Macarlar'ı merkeze çekip çenbere almak suretiyle imha etmek istiyorlardı. Macar komutanlarından Piyer Pereney ile Papas Pol Tomori, bütün kuvvetleriyle Vezir-i A'zam komutasındaki Rumeli askeri üzerine hücum ettiler. Osmanlı kuvvetleri plan gereği olarak geri çekilip düşmanı içeriye aldılar. Bunun üzerine yandan Anadolu kuvvetlerinin sikistirmesi ile Macar kuvvetleri daha içeri alınıp toplanın önüne getiriliyordu. Bâli Bey kuvvetleri, sür'atle düşmanın arkasını çevirerek Macar süvarilerini ikiye ayırdılar. Bundan başka Macarların bizzat Kral Layos komutasındaki ikinci kolu, Anadolu kuvvetlerinin üzerine yüklendi. Bu kuvvetler de mukavemet edememiş gibi hareket ettiginden bunlar da merkez üzerine yani Pâdisah'ın bulunduğu ordunun kalbine doğru hücum ettiler. Kendisini muvaffak olmuş gören düşman iyice içeri girdi.

Bu sıralarda 35 (veya 32) Macar sövalyesi Kanunî'ye sokulmaya çalışıyordu. Bunlar, Pâdisah'ı esir veya öldürmeye yemin etmişlerdi. Bunlar, Marczali isimindeki birinin komutasında bulunuyorlardı. Yeniçerilerin siddetle çarpıştığı ve Pâdisahın etrafında

küçük bir maiyyet kuvvetinin kaldığı bir anda Marczali ile iki arkadaşı, Kanunî ile bizzat karsi karsiya gelirler. Diger arkadaşlari, Pâdisaha sokuluncaya kadar imha edilmislerdi. Kanunî, tek basina bu üç sövalye ile dögüsür. Bu esnada bir kaç ok yediye de bu oklar, zirhi delip vücuduna nüfuz edemedi. Sonunda Kanunî, üç sövalyeyi de bizzat kendi kiliciyla öldürür

Macar kuvvetleri içeriye alinip toplarin önüne getirildikten ve daha önce de belirtildiği gibi gerileri de "akinci" ve "deli" kuvvetleri tarafından çevrildikten sonra **300 topa birden ates verilir**

Macar ordusu bu atesin dehsetiyle neye ugradığını sasirir.

Bu saskinlik üzerine panige kapilip darmadagin olurlar. Bu atesten sonra savasta komutan olan kral bir daha görünmez. Ordunun dönüşünden sonra bataklıkta ölüsü bulunmustu. Osmanlilarin kilicindan kurtulan askerler de gece karanliginda bilmeyerek bataklığa düşüp bogulmuşlardı.

Mohaç Muharebesi iki saat sürmüstü.

Bu muharebede Osmanli ordusunun mevcudu 300 bin, Macarlarinki ise 150 binden fazla idi. Öyle anlasiliyor ki, sayi itibariyle Macar kuvvetleri Osmanli kuvvetlerinden pek az degildi. Nitekim, Mohaç olayini birçok kimseden dinleyip gerçeği öğrendigini anlatan

tarihçi Peçevî,

"

Mohaç gazâsında ikiyüz bin kâfir katl ve esir olundu denilse belki noksani var, mubalagasi yoktur

" derken, iki tarafın kuvvetlerinin denk olduğunu belirtmek ister. Keza

Lütfi pasa da

Macar askerlerinin sayi ve durumunu su ifadelerle dile getirir: "

Ve 200 bin atli ve otuz bin piyade tüfenk endâz her nereye ki atalar, hata etmezlerdi.

" Bu ifadelerden anlasildigina göre

Macar Krali'nin kuvvetleri 230 bin civarında idi

. Lütfi Pasa, Macar askerlerinin sayilarini verdigi gibi savasin, Osmanli planina uygun bir şekilde nasıl cereyan ettigini de anlatir. Ona göre Kral Layos, askerini üç kola ayirmis, bizzat kendisi merkezden Pâdisah üzerine yürümüşse de, yeniçerilerin önünde bulunan ve zincirlerle birbirlerine bagli olan toplara karsi, geçmek üzere bir gedik bulamamistir. Bununla beraber Rumeli kolunu geri çekilmeye mecbur etmişler, sonra plana göre Anadolu kolu da geri çekilerek Macarlar'in çenbere alınması sağlanmıştır. Böylece Osmanlilar, Allah Taala'nin: âyet-i kerimesi'nin isaret ettigi gibi galip gelmişlerdi. Macar Kralinin komutasi altında

Macarlar'dan baska Alman, Leh, Çek, İtalyan ve İspanyollar'

dan meydana gelen büyük bir ordu bulunmakta idi.

Mohaç zaferinin ertesi günü akincılar, düşman ülkelerinin içlerine doğru akinlara gönderilmisti.

Macar ordusu ise tamamen imha olunmustu.

Böylece Osmanliların önünde bir engel kalmamisti. Mohaç ovasındaki üç günlük istirahattan

sonra

Osmanli ordusu Macaristan'in baskenti olan Budin üzerine yürür. 10 Eylül 1526'da sehir teslim olur.

Ordu sehre gelmeden önce Hiristiyan olan yerli halkin bir kısmi kaçmisti. Bu yüzden, buradaki Yahudiler çoğunlugu meydana getiriyorlardi. Bunlarin reisi olan Salamon oglu Yasef, Budin kalesinin anahtarlarini Sultan Süleyman'a teslim etmisti. Böylece sehir, herhangi bir mukavemetle karsilasilmadan Osmanli hükümdarina teslim edilmis olur.

Pâdisah, sehir halkinin can ve malina karsi yapılacak bir tecavüzü en büyük cezalarla tecziye edecegini bildirir.

Pâdisah, burada on dört gün kadar kalip Kurban Bayramini burada geçirir. Osmanli ordusunun Budin'den Istanbul'a dönüşü esnasinda Segedin ve Baç (Bacs) sehirleri de ele geçirilir. Ayrica Beçne mevkiinde direnis gösteren Macar kuvvetleri de bozguna ugratilarak dagitilir. Öyle ki, asil orduyla vurusacak hiç bir düşman kuvveti kalmamisti. Mohaç'tan sonra Macarlarin elinde, Erdel voyvodasi, yani Transilvanya genel valisi Zapolyai'nin 30 bin kisilik askerinden baska hiç bir kuvvet kalmamisti.

Yaka yakaya ve bogaz bogaza cenk edilen Mohaç Meydan Muharebesi, Kral Layos ile beraber bütün bir Macar ordusunun imhasina mal olmus ve müstakil (bagimsiz) Macar Devleti'nin hayatina son vermisti. **Bundan sonra tarih, Osmanli himayesinde bir Macaristan taniyacakti.**